

[Økonomiministeren.]

almennyttige boligbyggeris rentesikringsordning og til den store afstand mellem lejeniveauet i henholdsvis den eksisterende boligmasse og nybyggeriet. Alle disse problemer er knyttet intimt sammen, og det vil derfor være ønskeligt, at folketinget fortsat behandler dem i sammenhæng.

Det indgår i socialdemokratiets forslag, at der skal stilles 100 millioner kr. til rådighed for vanskeligt stillede kommuner. Jeg har svært ved at se, hvad det har at gøre med den aktuelle situation omkring kildeskattens gennemførelse. Efter overgangen til kildeskatteopkrævning får kommunerne a conto de beløb, de har kalkuleret i indkomstskatter, og først i 1971 vil der blive tale om justering af over- eller underskud; overgangen til kildeskat har altså ikke forværet kommunernes driftsøkonomi.

Derimod er der brug for en yderligere udbygning af den byrdeudligning mellem velstillede og dårligt stillede kommuner, som blev indledt med byrdefordelingsreformens første etape i fjor, og regeringen agter at videreføre denne udligning på grundlag af de undersøgelser, som i øjeblikket foregår.

Efter denne gennemgang af de af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti stillede forslag til folketingsbeslutning, som regeringen altså generelt må tage afstand fra, vil jeg gerne slutte med at nævne, at regeringen som omtalt i sin erklæring i den af 21 mands udvalget afgivne betænkning har anmodet Danmarks Nationalbank og tilsynsmyndigheden om at give regeringen en redegørelse for forholdene omkring renteaftalen og en vurdering af mulighederne for ændringer i aftalen. Det er regeringen bekendt, at tilsynsmyndigheden efter kontakt med Danmarks Nationalbank har indkaldt pengeinstitutternes organisationer til én forhandling om renteaftalen, en forhandling, som finder sted i dag, og at tilsynet med organisationerne vil drøfte betimeligheden af at ændre renteaftalen på en sådan måde, at det enkelte pengeinstitut får en friere adgang til selv at fastsætte sine indlånsrenter, end det er muligt under den hidtil gældende bindende aftale.

Jeg skal slutte med at gentage, at vi fortsat er rede til at drøfte med oppositionen, hvordan man bedst kan afhjælpe de skæv-

heder, som det måtte kunne påvises at kildeskattens gennemførelse har givet anledning til. Derimod kan regeringen ikke tage ansvaret for en svækkelse af den økonomiske politik, som er lagt til rette for det kommende år. Baggrunden for denne politik er det faktum, at den sidste tids stærke stigning i befolkningens realindkomst i alt for høj grad er sket på bekostning af vor balance udadtil.

Jeg forstår da meget vel, at begreber som betalingsbalance og valutastilling kan synes temmelig fjerne og teoretiske for den enkelte borger. Han er jo tilbøjelig til at se konkret på, hvor meget han får med sig hjem i lønningsposen, og hvad han kan købe for dette beløb. Men selv om altså sammenhængen mellem den enkeltes økonomiske muligheder og de samfundsøkonomiske forhold kan være nok så svær at forstå, eksisterer denne sammenhæng nu engang alligevel. Kendsgerningerne kan være hårde krabater, men det lønner sig ikke at overse dem. Man kan ikke i årevis sætte kikkerten for det blinde øje og lade betalingsbalancen skotte sig selv. Begivenhederne i maj i fjor viste, hvor følsom Danmark er over for den internationale udvikling. Regeringen mener på den baggrund, at den ville svigte sit ansvar, hvis den tillod en svækkelse af den fastlagte finanspolitik.

Anker Jørgensen: Efter at folketinget den 29. januar i år havde behandlet den forespørgsel, som mit parti havde stillet, endte debatten som bekendt med, at der nedsattes et 21 mands udvalg. Baggrunden var for det første, at regeringspartierne fremkom med visse udtalelser, der kunne tyde på, at de var forhandlingsvenlige, og for det andet, at regeringen selv gav udtryk for, at det var hensigtsmæssigt at nedsætte et udvalg, hvor også regeringen kunne fremsætte sine synspunkter. Selv om KVR-partiernes tilsagn om forhandlinger var pakket ind i mange forbehold, havde vi fra oppositionens side trods alt håbet, at det skulle være muligt at opnå visse resultater. I dag må vi erkende, at sådanne muligheder ikke fandtes. Og jeg viger ikke tilbage for at sige, at det mere er regeringens skyld, end det er partiernes. Når ministrene var til høring i udvalget, nærmest oplæste de erklæringer, som man fik indtryk af var ved-